

דבר העורכת

גיליון חדש נולד ואני תמיד נפעמת מחדש. כמו בעבר, לא תכננתי מאומה חודשים מראש, כדי להשאיר את כל האפשרויות פתוחות כדי לשקף, להגיב ולפרש את העשייה בישראל, המתהוות מול עיניי במהלך מחצית השנה האחרונה. העמודים הראשונים מוקדשים לתוספת ולשיפוץ במרכז סוון דלל שעומד להסתיים, ועתיד לפתוח אפשרויות חדשות במחול הישראלי. מנכ"ל סוון דלל יאיר ורדי והארכיטקט אלישע רובין כותבים על חלומות, מנבלות, פתרונות והדרך להגשמתם. הטור "זרקור אמון" מוקדש לכוריאוגרפית ענבל פינטו שיוצאת לדרך עצמאית לאחר שנים של עבודה משותפת עם אבשלום פולק. מראיינת אותה האוצרת נירית נלסון, כאשר הפעם בחרתי להאיר את הצד שלה כמעצבת תלבושות ותפאורה. הרקדנית והכוריאוגרפית הצעירה נועה שילה מנתחת את יצירתה האחרונה פונה במסגרת להקת ענבל פינטו ואבשלום פולק, וזו הפעם הראשונה שהיא כותבת לכתב עת זה.

המשוררת ומבקרית המחול ענת זכריה ערכה ריאיון מקיף עם ניב שיינפלד ואורן לאור על יצירתם הריקוד השלישי, והוא מתפרסם במלואו. בטור "יוצרות כותבות" אני נוהגת לפנות ליוצרים שעבודתם השאירה בי חותם, ואני מבקשת לשתף את הקוראים בתהליכי היצירה. הפעם פניתי לגליה פרדקין כדי שתכתוב על גולמיות – הומאז' ללואיז בורזואה ולסאלי אן-פרידלנד על יצירתה א-נה-נו-מי, בו עשתה שילוב מעניין בין מחול לתאורה כאשר גם מעצב התאורה מתן גולן מאיר את נקודת המבט שלו.

הרקדנית והכוריאוגרפית הוותיקה זאבה כהן, המוכרת בארה"ב כרקדנית, כוריאוגרפית ופרופסור אמריטוס של אוניברסיטת פרינסטון, הייתה בצעירותה חלק מהעשייה של המחול בישראל בשנות ה־50 של המאה הקודמת. היא כותבת מחווה למורות שלה, גרטרוד קראוס, רינה גלוק ואנה סוקולוב, ויוצרת פורטרטים מרגשים.

בהמשך לנושא "מחול בקהילה", שעמד במרכז הגיליון הקודם שקיבל הדים נלהבים, הוספתי בגיליון הנוכחי מאמרים של אלעד שכטר על עבודתו בירושלים עם קבוצת ק.ט.מ.ו.ן ושל רונית זיו בדימונה עם התנסותה בני קהילת העבריים. על הגוף, שלעיתים בעקבות להט העשייה נשכח הכלי החשוב התורם מהידע שלו, הפיזיותרפיסט עמית אברהם.

הטור של אירועים ופסטיבלים עשיר במיוחד ומוקדש בישראל להרמת מסך 2018, אשר כתבה נבי אלדור שמלווה את כתב העת שנים רבות ומדי שנה מוזמנת לכתוב על אירוע זה תוך ראייה מתמשכת במהלך ציר הזמן, ואילו רן בראון ורותי אבילוביץ' כותבים על פסטיבל צוללן 2018, כאשר כל אחד מביא דגשים משלו שמעמיקים את ההסתכלות בנושא.

ביקשתי ממיכל סממה לכתוב על עבודתה המיוחדת והמקורית הכנסת אורחים, שהועלתה בתוכנית מלאה בפסטיבל צוללן. הלל קוגן, אשר פגשתי בפסטיבל מונפלייר, בו הופיע עם יצירתו המפתיעה כוכבים ואבק, כותב על פסטיבלים בחוץ לארץ וסקרן אותי לשמוע איך כוריאוגרף עכשווי יוצר ללהקת בלט קלסי, ואילו סתיו בר-נחום פרנק זכתה לאירוע מרגש כאשר השתתפה כרקדנית בריקוד Trio A, שהעלתה הכוריאוגרפית איבון ריינר בפסטיבל המחול של דבלין. אלכסנדרה זסלב כתבה באנגלית על התרשמויותיה מהכנס הגדול בנושא "יהודים ויהדות במחול" שהתקיים באוקטובר 2018 באוניברסיטת אריזונה. מחול עכשיו גיליון 36 יוקדש כולו לכנס, ולכן הזמנתי את ג'וזי ברין אנגבר להיות עורכת שותפה לגיליון, שגם נענתה לבקשתי לכתוב את התרשמויותיה מחשיפה בינלאומית 2018.

ולסיום, אני שמחה שבגיליון זה מופיע מאמרה של אביטל פלמר – בן גד שעבר הערכת עמיתים. כמו בעבר כתב העת נותן במה כדי לעודד כתיבה אקדמית ואני מקווה שעוד כותבים יצטרפו למהלך.

רות אשל – עורכת מחול עכשיו